

Simeon'un peygamberlik sözleri

Not: bu vaaz aslında bir tiyatro oyununun bir parçası olarak yazıldı.

Burada Simeon herşeyi kendi bakış açısından anlatıyor.

Bu vaazın daha inandırıcı olması için, Simeon (yani, vaaz veren kişi) eski zamanların adamları gibi giyinsin.

Luka 2:25-35

25 Ve işte, Yeruşalim'de Simeon adında bir adam vardı. O dürüst bir Allah adamı idi. Hep beklerdi, İsrail'in zor günleri bitsin. Kutsal Ruh da onun üzerinde idi. 26 Kutsal Ruh ona göstermişti ki, Rabbin Mesihini görmeden ölmeyeceydi.

27 Ruh'un gütmesi ile Allahevine girdi. Küçük İsa'nın anası ve babası da aynı dakkada çocuğu getirdiler, Allah kanunundaki adet yerine gelsin diye. 28 O dakkada Simeon onu kucağına alıp Allahı övdü. Dedi ki,

A. Kurtuluşu gören kişi rahatlık içinde ölebilir

Ben 50 seneden fazla tapınakta hizmet ettim. Hayatımda çok şeyler gördüm:

delikanlı iken gördüm, nasıl Romalılar gelip bizi işgal ettiler. Sonra büyük Herodes'i bir kukla gibi kullanıp kafamıza bir kral yaptılar.

Ama asıl kralımız o değil. Herif Yahudi bile değil, Edomludur. Hayır, Rab bize yeni bir kral için söz verdi. Bütün halkımız onu dört gözle bekliyor; kurtarsın bizi o çekilerden, o lanet olası putperest Romalılardan.

Ve o hasretle büyüdüm, yaşlandım. Hep içimden ah çektim: Nerede o günler ne zaman o Mesih, o kurtarıcı gelecek !!!

Ama Rabbimiz bana bir gün harika bir rüya gösterdi, doğrudan bana konuştu. Dedi ki: "Sen o kurtarıcıyı kendi gözlerinle görmeden ölmeyecen". Aaa... o zamandan beri bütün gün Allahevine gelenleri süzüyorum, acaba o mu diye.

Ve seneler öyle geldi geçti. İnsan yaşlanırken, hayatında bütün işlerini bitirdikten sonra, kendi kendine sormaya başlıyor. Bütün hayat ne için uğraştım? Ve hep

uğraşıyor, ömrünü birkaç gün, birkaç dakika için uzatırsın. Sanki bu hayattan ayrılmaya hazır değiliz.

Büyük dedemiz Yakup, ne zaman Yusuf onu Mısır'a getirdi Firavunun önünde ne dedi, hatırlıyorsunuz:

Yaratılış 47:7-8:

"Yusuf babası Yakup'u getirip firavunun huzuruna çıkardı. Yakup firavunu kutsadı. Firavun, Yakup'a, "Kaç yaşındasın?" diye sordu." Gen 47:9 Yakup, "Gurbet yıllarım yüz otuz yılı buldu" diye yanıtladı, "Ama yıllar çabuk ve zorlu geçti. Atalarımın gurbet yılları kadar uzun sürmedi."

Yakup sanki daha ölmeye hazır değildi. Bir insanın hayatı sonundan anlaşılıyor: sonu iyi ise, herşey iyidir. ... filmin sonunda birbirlerine kavuşursalar bütün çekiler unutuluyor.

85 yasındayım. Evlendim, çocuk sahibi oldum. Ev yaptım, beygirler, eşekler aldım. Ama sanki hayatımda daha da bir eksiklik vardı.

Bir gün Allah bana açıkladı ki, Mesih'i kendi gözlerimle göreceğim.... aa ! onu size zaten anlattım...

Ve ne zaman iki sene önce Yusuf'la Meryem o merdivenden gelerek Allahevinin avlusuna ayak bastılar, ve ne zaman gördüm onların 8 günlük bebeği İsa, o zaman Rab konuştu bana: Bu bebek bir gün Mesih olacak !

Ondan sonra Rabbe şöyle dua ettim:

29 "Ya Rab, nasıl söz verdiğin, şimdi brak hizmetçini, rahatlık içinde gitsin.

30 Çünkü gözlerim senin kurtuluşunu gördü.

Bakın, bilmiyorum Allahımız size de mi konuştu. Ama bu çocuğa dikkatle bakın: bir gün Allah onu kurtarıcı yapacak. O zaman siz de bakın onunla karşılaşsınız. Ancak o zaman hayatınız bir anlam kazanacak. Boşuna yaşamış olmayasınız. O zaman siz de rahatlık içinde ölebilirsiniz.

B. İsa'daki kurtuluş bütün dünya içindir

İkinci okarak Rab benim ağızımdan konuştu. Anlattı bana o kurtuluş nasıl olacak:

o bebek, Mesih olarak bir gün kendi halkı İsrail'i yeniden şanlandıracak. 430 yıldır Allah sustu, peygamber göndermedi, kendi kralımız yok. Ama bu bebek onu değiştirecek.

O zaman dedim ki:

31 Onu bütün milletlerin önünde hazırladın. 32 Allahsız milletlerin şafağı O olacak, ve senin halkın İsrail'in şanı O olacak."

İsa'nın anası ve babası şaşırıp kaldılar, İsa'dan için neler söyledim. Ben de onları mubarekledim.

"Bakın" dedim: bu bebek yetmiyor bir gün İsrail halkının kralı olsun, hayır, bütün milletlerin kralı olacak. Aynı nasıl Yeşaya peygamber daha 730 yıl önce bu bebek için konuştu:

Yeşaya 49:5

Rab bana ana rahminden biçim verdi, onun hizmetçisi olayım, Yakup soyunu kendisine geri getireyim, İsrail'i Onun önünde yeniden toplayayım. Ve Rab şimdi şöyle diyor: O'nun gözünde şerefliyim, Allahım bana güç kaynağı oldu.-

Yeterli değil Yakup'un cinslerini canlandırmak, sağ kalan İsrailliler'i geri getirmek

Seni bütün milletlere ıfık yapacağım. Öyle ki, kurtarıfım yeryüzünün dört bucağına ulaşsın."

Öyle bir zaman gelecek ki, bu çocuğun adı bütün dünyada duyulacak. Bütün dünyada ona iman edecekler. Ve onun sayesinde bizim Allahımıza, Rab Yahve'ye iman edecekler... Onun halkı olacaklar !!!

Aaa... dur bakalım: Onun halkı mı olacaklar. Bu artık aşırı... düşünemiyorum, bizim düşmanlarımız da bizimle birlikte Rabbin halkı olsun... Ha !

Güneyde komşumuz Edomlular. Sevmiyorum onları, azlaşmıyorum. Onları Yahudi yapmayı denedik, ama sonra bize Hirodes gibi bir canavar kral olarak gönderdiler.

Sonra Samiriyeliler... onlar hepten sapık ... OK, tamam... onlar da Rabbimize iman ediyorlar ... Güya ! Ama bambaşka bir yerde, bambaşka bir biçimde tapıyorlar. Tsk ... olamaz.

Ya Romalıları, Grekleri hiç konuşmayın bana: resmen putların önünde eğiliyor; hayvanlara bile tapıyorlar. 170 sene önce onların kralı Antiyohus Epifanes, burada bizim tapınağımızda bir domuz kesti, Allahımızı aşağılamak için.

Sonra git onlarla kardeş ol ... olamaz! Bana maana bulmayın. Sizin hor gördüğünüz halklar, kişiler yok mu? Yok mu bir kişi, onun hakkında diyorsun: O Allahın krallığına girerse, ben orada olmak istemiyorum?

Yok mu öyle kişiler, kime af edemiyorsun? ... Zor, değil mi? Sanıyorum bu bebek İsa büyüdü mü, hepimize aynı soru soraca: Gerçekten istiyor musun bütün dünya, bütün mahalle kurtulsun?

Sonra çocuğun anası Meryem'e üçüncü peygamberlik sözümü söyledim,;

C. İsa kişilerin sırasını altüst edecek

Luka 2:34

"Bak, bu çocuk niçin verildi: İsrail'de birçok kişi düşün, birçok kişi de yükselsin diye verildi.

Hem de herkesin karşı geldiğı bir nişan olsun diye verildi.

Evet, Rab bana gösterdi ki, bu bebek büyüyünce aramızda bir ayırım getirecek: bizim halktan çoğı onu kabul etmeyecekler.

Bu nasıl olabilir? Nasıl Rabbin yolladığı kişiyi kabul etmeyeceğiz?... Hmmm ... Ama aacık düşündüm mü, bizim halk zaten hep onu yaptı:

Rab, Yakup'un oğlu Yusuf'u hazırladı, bir gün bütün cinsini kurtarsın. Ona rüyaları açıklama gücünü verdi, ona çok fazla bilgi, anlayış ve hikmet verdi. Ama ne yaptılar onu: kuyuya attılar, öldürmek istediler.

O zaman biz de dikkat edelim: bu bebek İsa'yı bir kuyuya atmayalım. O büyünce senin efendin olacak. Ve sen belki “Ona iman ediyorum” dersin, ama gerçekten onu bir efendi gibi itaat ediyor musun? Onu hayatında bir kuyuya atma.

Sonra Musa - o sarayda büyüdü tam bir Mısırlı gibi. Büyünce kendini alçaltırdı, köle olan kendi halkın arasına girdi, onlara yardımcı olmak için. Ne zaman iki kişinin arasındaki kavgayı yatıştırmak, onları barıştırmak istedi, ne dediler ona:

“Seni aramızda kim yargıç ya da uzlantırıcı yaptı?” - Yani bir lafça “Bize karışma, sen de kimsin?”

Ama o bebek İsa büyüdü mü, gerçekten bir yargıç olacak, aramızda karar verecek. Bizim ilişkilerimizin aracısı o olacak.

Kim olursa olsun: baba-evlat... gelin-kaynana ... sen ve mahalle... sen ve devlet artık bundan sonra herşey değişecek. Babam nasıl yaptı? Dedem nasıl yaptı? Mahalle nasıl yapıyor? Bizimkilerin adeti nedir? ... Artık öyle sormayacan. Bu bebek ne istiyor diye soracan.

Evet, o bebek her şeyi altüst edecek, “birinciler sonuncu olacak ... ve sonuncular birinci olacak”. Kimin için dersin... “Aaa... o çok büyük Allah adamı”. O bebek bir gün diyecek: “Hayır, benim krallığımda senin gibilerine yer yok”

Ve kiminin için dersek: “O hayatta adam olamaz... işte onlar şanlanacak” ... bir düşün, acaba bu bebek büyüdü mü, sen hangi grupta olacan? Birinci mi, sonuncu mu?

Ve sonra Rab beni o zaman nasıl konuşturdu: “Bu bebek bir nişan olacak”. Gerçek Allahın yeryüzündeki nişanı, bir tabela gibi. İsa'ya bakarak Allaha giden yolu bulacaz.

Ama çok kişi ona karşı konuşacak. nefret edecekler, dışlayacaklar onu, “yedi milletten dışarı” diyecekler. O bebek yüzünden yapalnız kalmayı göze aldın mı? Kendin kişilerine beğentirmek mi önemli, yoksa o bebeğin yanında kalmak mı? Çoğu defa ikisi aynı anda mümkün olmayacak

Ve sonra Rab benim ağızımdan Meryem'e bir söz söyledi, doğrudan şok oldum:

D. a.35 “Senin canını da bir kılıç delip geçecek”

Bu nasıl bir haber, bu nasıl bir laf. Rab o kadar büyük mucize yaptı, o bebeğe o kadar büyük bir gelecek çizdi, anasını o kadar övdü, itaat etti diye

Ve sonra... senin yüreğini bir kılıç delecek !! Ben bunu anlamıyorum. Rabbimiz neden sadece güzel laflar söylemiyor? Neden böyle acı şeyler katıyor?

Ama, dur ya bazı ayetler aklıma geliyor: Biz gece gündüz peygamberlerin kitaplarını okuyoruz, bu gelecek Mesih nasıl olacak diye öğrenelim.

Özellikle Yeşaya kitabını okuyoruz. Orada Mesih hakkında çok şeyler yazıyor... ama çok karışık anlatıyor: bazı yerde onu çok güçlü bir padişah olarak gösteriliyor. Başka ayetlerde onu alçaltılmış, hor görülmüş bir hizmetöi olarak görüyoruz. Hangisi şimdi?

Ve aramızda bazı uzmanlar diyor ki, iki tane Mesih gelecek. Hmmm ...

Ya da, acaba olabilir mi, o ikisi aynı olsun: hem alçalsın ve acı çeksin... ve ondan sonra herkesin üstüne yüceltilsin, herkese kral olsun. Evet, öyle olabilir.

Ve o ölürken Meryem onu seyredecek ... gerçekten çok acı bir şey: Ana yüreği öyle şeye dayanır mı?

Neden bu acı? Sanki bu bebek daha doğarken belli oldu, o tek bir amaç için yaşayacak.. o da ölmektir.

Ve en sonunda Allahımız bana açıkladı bütün bunların amacı nedir...

E. İsa herkesin yüreğinde ne var gösterecek

Luka 2:35

Bütün bunlar olacak ki, çoğu kişinin yüreklerindeki düşünceleri meydana çıksın."

Heb 4:12

Allahın sözü canlı ve kuvvetlidir, her iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Ruhu ve canı, oynak yerleri ve iliği yarıp ayırıyor. Yüreğin düşüncelerini ve maksatlarını anlayabilir.

Biz insanlar karışık yaratıklarız: içimizde iyi şeyler de var, kötü şeyler de var. Kimi kere kötülük yapıyoruz, ama zayıflıktan. İyilik var, ama örtünüyor.

Kimi kere sözde iyilik yapıyoruz, ama neden? Kötü bir amaç için.

Ben bunca sene Allah hizmetçisiyim, ve bazen kendime soruyorum: yaptığım iyilikleri, Allah hizmetleri neden yapıyorum: insanın önünde saygı kazamak için mi,

...

Ama sonra Allahın sözü geliyor, ve bu bebek Allah sözü kendisidir. Ve o hayatımıza girdi, herşey meydana çıkıyor. O bebek seni brakmayacak, ama öyle yapacak senin gizilik içinde yaptığın işler hepsi meydana çıksın.

Ve sade işlerin değil, motiflerin de...

O yüzden daha vakit varken düzeltelim yollarımızı, fırsat varken o bebeğe boyun eğelim.

Ben kendim karar verdim, bu bebek kimdir...

Sıra sende, sen nasıl karar vereceğin?